

Nekrológ

Sr. M. Kazimíra (Justína) Martinčová, FDC

Narodila sa: 22.09.1924 vo Valaskej Belej
Prvé sľuby: 28. 08. 1946 v Krupine
Večné sľuby: 01.05.1956 v Tanvalde (Česko)
Zomrela: 08.01.2019 v Trnave

Sestra Kazimíra sa narodila 22. septembra 1924 ako tretie zo siedmich detí manželom Jurajovi a Helene, rodenej Stratenej. Pri krste dostala meno Justína. Vyrastala v zbožnej rodine, kde dostala hlboké základy kresťanského života. Základnú školu navštevovala vo Valaskej Belej.

Od 29.08.1939 prišla do Mariánskeho ústavu v Trnave a študovala na meštianskej škole u sestier uršulínok. Tu absolvovala aj ročný kurz pre učiteľstvo a neskôr katechetický kurz.

V januári 1944 začala počiatočnú formáciu. Do noviciátu ju prijala 29. augusta 1944 provinciálna predstavená sr. M. Alexandrina Maďarová. Dostala meno sr. M. Kazimíra. Spolu s ostatnými novickami niekoľko mesiacov noviciátu prežili v Dolnej Krupej.

Po zložení prvých sľubov v roku 1946 sr. Kazimíra bola preložená do Krupiny. Tu učila náboženstvo do roku 1950. Za toto krátke obdobie urobila veľa dobrého. Zasiała zdravé semeno kresťanského ducha do úrodnej pôdy srdc detí.

29. augusta 1950, na nariadenie vtedajšieho komunistického režimu, bola so spolusestrami násilne prevezená do sústred'ovacieho kláštora v Ivanke pri Nitre. Tu pracovala na poli alebo žehlila bielizeň, ktorú sestry šili.

V roku 1951 sr. Kazimíra bola v skupine sestier, ktoré boli prevezené do Čiech do textilných tovární, kde ťažko pracovali, najskôr do Poříčí u Trutnova, potom do Tanvaldu a tu v roku 1956 sr. Kazimíra zložila večné sľuby do rúk Matky Alexandríny Maďarovej.

V tom istom roku 9 našich sestier previezli do Starkova (Česko), medzi nimi bola aj sr. Kazimíra, aby prevzali službu v Domove dôchodcov. Sestre Kazimíre bola zverená pomoc v kuchyni a neskôr pri upratovaní.

O rok a pol sestry znova boli prevezené na iné miesto, avšak tiež do služby v Domove dôchodcov vo Vrchlábí (Česko) tu sestra Kazimíra pôsobila ako záhradníčka do roku 1972, kedy bola preložená do Ústavu sociálnych služieb pre telesne a duševne postihnuté dievčatá a ženy vo Vranom u Slaného. Absolvovala ošetrovateľský kurz a pracovala ako ošetrovateľka až do roku 1990.

Po páde totalitného režimu bola preložená na Slovensko do Krupiny kde dva roky učila náboženstvo na Základnej škole a vo farnosti pomáhala v službe kostolníčky. Od roku 1992 do 1999 pôsobila v Michalovciach ako záhradníčka. Určitý čas opatrovala doma vo Valaskej Belej svoju chorú rodnú sestru.

Po návrate do komunity pôsobila v Bánovciach nad Bebravou, v Bratislave a v Prievidzi. Všade sa ochotne zapájala do domácich prác.

V komunite v Trnave bola od roku 2010 a jej poslanie bolo modliť sa a obetovať na mnohé úmysly svojej bolesti a ťažkosti, ktoré prináša staroba a choroba.

Sr. Kazimíra sa vyznačovala vernou oddanosťou Bohu, aj v tých najťažších chvíľach. Vytrvala na ceste za Kristom aj napriek rôznym skúškam. Prijala s oddanosťou do vôle Božej aj to, že komunistický režim bol príčinou toho, že musela učiteľskú katedru zameniť za ťažké práce pri tkáčskych strojoch v textilnej továrni či za prácu záhradníčky alebo upratovačky.

Nezlomilo to ani jej túžbu po nových vedomostiach a poznaniach z oblasti filozofie a teológie. Využila možnosti tajného štúdia a horlivo študovala popri práci takzvanú *Malú teológiu*, pod tajným vedením horlivého pátra Jana Bárta, OFM. Obdivuhodne využívala každú voľnú chvíľu, aby sa dobre pripravila na skúšky. Rada čítala duchovnú literatúru.

Mala veľmi zodpovedný prístup k spoločnej modlitbe takmer do konca svojho života. Aj keď v posledných mesiacoch jej telesné sily oslabli, s veľkou námahou prišla, aby bola prítomná na spoločnej modlitbe. Veľa času strávila v kaplnke aj v individuálnej modlitbe. Z jej vyjadrenia pri osobnom rozhovore bolo možné usúdiť, že sa veľmi usiluje o vnútorný život s Bohom a chce sa dobre pripraviť na deň, kedy ju Pán zavolá k sebe.

Podčiarknuté slová v jej poznámkach z duchovných cvičení alebo z duchovnej obnovy ukazujú na jej túžbu preniknúť do hĺbky tajomstva spásy, vykúpenia, Božieho milosrdenstva a lásky. Rada sa modlila modlitbu posvätného ruženca.

Posledné dni života, keď sa jej zdravotný stav náhle zhoršil, bola pripútaná na lôžko. Nedokázala už nijako komunikovať, pri návštevách sme videli ako posúva zrníčka na ruženci, ktorý držala v ruke.

Sestra Kazimíra vynikala úctou, poslušnosťou a vdáčnosťou voči predstaveným. Bola skromná, jednoduchá, nenáročná a poriadkumilovná. Nechcela nikomu robiť starosti a preto sa usilovala, pokiaľ jej to zdravie dovolilo, urobiť si všetko sama.

Uvedomovala si aj svoje nedostatky, slabosti a to ju pobádalo k väčšej dôvere v Božie milosrdenstvo a k väčšej vdáčnosti za lásku, ktorou ju Boh miloval.

Svoju dušu odovzdala Pánovi 8. januára 2019 obklopená starostlivosťou, láskou a modlitbou svojich spolusestier.

Drahá sestra Kazimíra, ďakujeme Bohu za dar Vášho života, povolania a za všetko, čo ste pre Kongregáciu, Provinciu, Cirkev a blížneho urobili. Nech Vám všetko Nebeský Otec odmení večnou blaženosťou.

RIP